Conselleria de Sanitat Universal i Salut Pública

RESOLUCIÓ d'1 de desembre de 2021, de la consellera de Sanitat Universal i Salut Pública, per la qual es publica la Resolució de 25 de novembre de 2021, de la consellera de Sanitat Universal i Salut Pública, per la qual s'acorden mesures en matèria de salut pública respecte de l'accés a determinats establiments en l'àmbit de la Comunitat Valenciana, a conseqüència de la situació de crisi sanitària ocasionada per la Covid-19. [2021/12224]

La consellera de Sanitat Universal i Salut Pública dictà, en data 25 de novembre de 2021, la resolució per la qual s'acorden mesures en matèria de salut pública respecte de l'accés a determinats establiments en l'àmbit de la Comunitat Valenciana a conseqüència de la situació de crisi sanitària ocasionada per la Covid-19.

Per afectar drets fonamentals, en virtut del que es disposa en l'article 10.8 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa, fou sotmesa a autorització judicial. La Secció Quarta de la Sala Contenciosa Administrativa del Tribunal Superior de Justícia de la Comunitat Valenciana, per la Interlocutòria 479/2021, de 29 de novembre, de 2021, acorda «autoritzar les mesures adoptades en la Resolució de 25 de novembre de 2021, de la consellera de Sanitat Universal i Salut Pública, per la qual s'acorden mesures en matèria de salut pública respecte de l'accés a determinats establiments en l'àmbit de la Comunitat Valenciana a conseqüència de la situació de crisi sanitària ocasionada per la Covid-19; això per un període de temps de trenta dies naturals a computar des de les 00.00 hores de l'endemà de la publicació en el *Diari Oficial de la Generalitat Valenciana*».

Mitjançant aquesta resolució es publica la Resolució de 25 de novembre de 2021, de la consellera de Sanitat Universal i Salut Pública, que es reprodueix a continuació:

«RESOLUCIÓ de 25 de novembre de 2021, de la consellera de Sanitat Universal i Salut Pública, per la qual s'acorden mesures en matèria de salut pública respecte de l'accés a determinats establiments en l'àmbit de la Comunitat Valenciana a conseqüència de la situació de crisi sanitària ocasionada per la Covid-19.

Antecedents de fet

L'evolució de la crisi sanitària ocasionada per la Covid-19 a la Comunitat Valenciana, d'acord amb l'informe de la Subdirecció General d'Epidemiologia, Vigilància de la Salut i Sanitat Ambiental, de la Direcció General de Salut Pública i Addiccions, de data 22 de novembre de 2021, evidencia que la corba epidèmica mostra un creixement sostingut i generalitzat.

El mencionat informe assenyala que «tots els indicadors d'avaluació del nivell de transmissió presenten una tendència creixent. A data 22 de novembre, la incidència acumulada a 14 dies ascendeix a 133,15 per 100.000 habitants i a 7 dies a 74,82 per 100.000 habitants, davant de 42,89 i 18,11 el 4 d'octubre. L'evolució del número reproductiu bàsic instantani es troba per damunt d'1, cosa que significa que l'epidèmia no està controlada. En data 22 de novembre, el valor és d'1,36 IC95 % (1.33 – 1.4); en l'anterior informe era de 0,87 IC95 % (0.82-0.91). El percentatge global de positivitat de les proves diagnòstiques d'infecció aguda també augmenta, i se situa en 8,36 % davant de 3,04 % de l'informe anterior. La proporció dels casos confirmats entre els casos amb simptomatologia lleu que acudeixen a Atenció Primària se situa al voltant del 30 %, mentre que el 4 d'octubre es trobava en 10 %».

Així mateix, en l'apartat de conclusions indica: «L'evolució actual de la pandèmia ens mostra un increment del risc de transmissió. La corba epidèmica assenyala una tendència ascendent amb un creixement sostingut i generalitzat que està indicant, amb tota probabilitat, que ens trobem en l'inici d'una nova onada epidèmica. Tots els indicadors de nivell de transmissió han empitjorat i no s'observa cap indici de millora; tot el contrari, suggereixen que el nivell de circulació del SARS-CoV-2 seguirà augmentat, o cosa que és el mateix, continuaran augmentant el

Conselleria de Sanidad Universal y Salud Pública

RESOLUCIÓN de 1 de diciembre de 2021, de la consellera de Sanidad Universal y Salud Pública, por la cual se publica la Resolución de 25 de noviembre de 2021, de la consellera de Sanidad Universal y Salud Pública, por la que se acuerdan medidas en materia de salud pública respecto del acceso a determinados establecimientos en el ámbito de la Comunitat Valenciana, como consecuencia de la situación de crisis sanitaria ocasionada por la Covid-19. [2021/12224]

La consellera de Sanidad Universal y Salud Pública dictó, en fecha 25 de noviembre de 2021, la resolución por la que se acuerdan medidas en materia de salud pública respecto del acceso a determinados establecimientos en el ámbito de la Comunitat Valenciana como consecuencia de la situación de crisis sanitaria ocasionada por la Covid-19.

Al afectar derechos fundamentales, en virtud del que se dispone en el artículo 10.8 de la Ley 29/1998, de 13 de julio, reguladora de la jurisdicción contencioso-administrativa, fue sometida a autorización judicial. La Sección Cuarta de la Sala de lo Contencioso-Administrativo del Tribunal Superior de Justicia de la Comunitat Valenciana, por Auto 479/2021, de 29 de noviembre, de 2021, acuerda «autorizar las medidas adoptadas en la resolución de 25 de noviembre de 2021, de la consellera de Sanidad Universal y Salud Pública, por la que se acuerdan medidas en materia de salud pública respecto del acceso a determinados establecimientos en el ámbito de la Comunidad Valenciana, como consecuencia de la situación de crisis sanitaria ocasionada por la Covid-19; ello por un período de tiempo de treinta días naturales a computar desde las 00.00 horas del día siguiente a su publicación en el *Diari Oficial de la Generalitat Valenciana*».

Mediante esta resolución se publica la Resolución de 25 de noviembre de 2021, de la consellera de Sanidad Universal y Salud Pública, que se reproduce a continuación:

«RESOLUCIÓN de 25 de noviembre de 2021, de la consellera de Sanidad Universal y Salud Pública, por la que se acuerdan medidas en materia de salud pública respecto del acceso a determinados establecimientos en el ámbito de la Comunitat Valenciana como consecuencia de la situación de crisis sanitaria ocasionada por la Covid-19.

Antecedentes de hecho

La evolución de la crisis sanitaria ocasionada por la Covid-19 en la Comunitat Valenciana, de acuerdo con el informe de la Subdirección General de Epidemiología, Vigilancia de la Salud y Sanidad Ambiental, de la Dirección General de Salud Pública y Adicciones, de fecha 22 de noviembre de 2021, evidencia que la curva epidémica muestra un crecimiento sostenido y generalizado.

El referido informe señala, «todos los indicadores de evaluación del nivel de transmisión presentan una tendencia creciente. A fecha 22 de noviembre, la incidencia acumulada a 14 días asciende a 133,15 por 100.000 habitantes y a 7 días a 74,82 por 100.000 habitantes frente a 42,89 y 18,11 el 4 de octubre. La evolución del número reproductivo básico instantáneo se encuentra por encima de 1 lo que significa que la epidemia no está controlada. A fecha 22 de noviembre, el valor es de 1.36 IC95 % (1.33 – 1.4), en el anterior informe era de 0.87 IC95 % (0.82-0.91). El porcentaje global de positividad de las pruebas diagnósticas de infección aguda también aumenta, situándose en 8,36 % frente a 3,04 % del informe anterior. La proporción de los casos confirmados entre los casos con sintomatología leve que acuden a Atención Primaria se sitúa en torno a al 30 %, mientras que el 4 de octubre se encontraba en 10 %».

Asimismo, en el apartado de conclusiones indica: «La evolución actual de la pandemia nos muestra un incremento del riesgo de transmisión. La curva epidémica señala una tendencia ascendente con un crecimiento sostenido y generalizado que está indicando, con toda probabilidad, que nos encontramos en el inicio de una nueva onda epidémica. Todos los indicadores de nivel de transmisión han empeorado y no se observa ningún indicio de mejora; todo lo contrario, sugieren que el nivel de circulación del SARS-CoV-2 va a seguir aumentado o lo que es

nombre de casos. L'avaluació de risc assigna per al nivell de transmissió, risc mitjà o alerta 2, mentre que en l'àmbit hospitalari es manté el nivell de risc baix a causa de l'efectivitat de la vacunació. Atés que la implementació de mesures no farmacològiques està relacionada amb el desbordament del sistema sanitari, especialment dels serveis hospitalaris, en aquests moments aquests indicadors han de tindre més pes que el risc de transmissió, i per això assignem a la Comunitat un nivell de risc baix o alerta 1».

»Els estudis realitzats sobre efectivitat de les vacunes contra la Covid-19 han demostrat que són molt efectives respecte de l'hospitalització i la mortalitat, però el seu efecte és menor a interrompre la transmissió. Així i tot, aquests estudis demostren que el risc d'infectar-se és menor entre els vacunats que en el no vacunats, i que la transmissió del Covid-19 també és menor. Després del predomini de la variant Delta, en l'estudi realitzat per Public Health England han quantificat que la vacunació completa té una efectivitat de 60 al 85 % contra la infecció, 90 al 99 % contra l'hospitalització, 90 al 95 % contra la mortalitat i 65 al 99 % contra la malaltia simptomàtica. En l'estudi realitzat per Anika Singanayagam i col·laboradors, publicat en *The Lancet*, dirigit a conéixer la transmissió comunitària de les persones vacunades i no vacunades amb infecció lleu de la variant delta, conclouen que les vacunes actuals continuen sent eficaces per a previndre malalties greus i morts per Covid-19, però que la vacunació per si sola no és suficient per a previndre tota la transmissió, especialment en els entorns on l'exposició és pròxima i prolongada. Per això insisteixen que les mesures no farmacològiques per a frenar la transmissió continuen sent importants, fins i tot en persones vacunades.

»En altres paraules, la pauta completa de vacunació protegeix contra la malaltia greu i la mortalitat, però la seua capacitat de previndre la transmissió és inferior. Aquest fet explica la situació actual de la pandèmia. El procés de desescalada dut a terme des de finals de setembre i, principalment, des del 9 d'octubre, ha suposat un augment de la mobilitat i de la interacció social amb el conseqüent augment d'esdeveniments amb elevada probabilitat de no seguir les mesures de prevenció de la transmissió (ús de la mascareta o manteniment de la distància) i l'increment dels brots, sobretot els de caràcter social degut especialment a les reunions d'amics o familiars. Com a conseqüència, s'ha incrementat la circulació del virus i, amb això, la incidència, encara que aquesta no està acompanyada d'un increment proporcional en hospitalització i defuncions. No obstant això, hem de ser prudents, ja que l'evolució de la pandèmia als països del nostre entorn europeu com Àustria, Bèlgica, Països Baixos, el Regne Unit o Alemanya, amb indicadors de nivell de transmissió i d'utilització de serveis hospitalaris molt superiors als que s'han trobat a Espanya, encara que amb cobertures vacunals inferiors, han de fer-nos reflexionar sobre la necessitat de prendre mesures preventives amb l'objectiu de la prudència, màximament quan ens trobem en l'època de major circulació dels virus respiratoris, entre ells els virus de la grip, que comporten, per si sols, una saturació dels serveis assistencials».

Tot l'anterior, valorat en un entorn de major seguretat i amb vocació d'actualitzar-se en funció de l'evolució de la situació epidemiològica de la Comunitat Valenciana, fa convenient adoptar la mesura consistent a exigir l'exhibició de la documentació coneguda com el «passaport Covid», per a l'accés a determinats establiments, locals i esdeveniments, tal com s'assenyala en l'informe de salut pública esmentat, que indica: «En aquest context, una de les mesures a valorar per a minimitzar el risc de transmissió en els establiments de major risc de contagi és que l'accés requerisca la presentació d'un certificat que acredite que la persona compte amb la pauta completa de vacunació, que la persona dispose d'una prova diagnòstica d'infecció activa negativa, bé RT-PCR en les últimes 72 hores o prova ràpida d'antígens en les últimes 48 hores, o que la persona s'haja recuperat d'una infecció diagnosticada en els últims 180 dies».

Aquesta mesura suposa l'afectació a determinats drets fonamentals, com el dret a la igualtat (article 14 CE), el dret a la intimitat (article 18.1 CE) i el dret a la protecció de dades de la persona (article 18.4 CE), que han de confrontar-se a uns altres drets fonamentals, com el dret a la vida i la integritat física (article 15 CE), i amb la protecció de la salut (article 43 CE), que defensa l'interés general de tots a sobreviure a la Covid-19, que són ara prevalents.

lo mismo, van a seguir aumentando el número de casos. La evaluación de riesgo asigna para el nivel de transmisión, riesgo medio o alerta 2, mientras que a nivel hospitalario se mantiene el nivel de riesgo bajo debido a la efectividad de la vacunación. Dado que la implementación de medidas no farmacológicas está relacionada con el desbordamiento del sistema sanitario, especialmente de los servicios hospitalarios, en estos momentos estos indicadores deben tener más peso que el riesgo de transmisión, por ello, asignamos a la Comunitat un nivel de riesgo bajo o alerta 1».

»Los estudios realizados sobre efectividad de las vacunas frente a Covid-19 han demostrado que son muy efectivas frente a la hospitalización y la mortalidad, pero su efecto es menor en interrumpir la transmisión. Aun así, estos estudios demuestran que el riesgo de infectarse es menor entre los vacunados que en lo no vacunados y que la transmisión del Covid-19 también es menor. Tras el predominio de la variante Delta, en el estudio realizado por Public Health England han cuantificado que la vacunación completa tiene una efectividad de 60 al 85 % contra la infección, 90 al 99 % contra la hospitalización, 90 al 95 % contra la mortalidad y 65 al 99 % contra la enfermedad sintomática. En el estudio realizado por Anika Singanayagam y colaboradores, publicado en *The Lancet*, dirigido a conocer la transmisión comunitaria de las personas vacunadas y no vacunadas con infección leve de la variante delta concluyen que las vacunas actuales siguen siendo eficaces para prevenir enfermedades graves y muertes por Covid-19 pero que la vacunación por sí sola no es suficiente para prevenir toda la transmisión, especialmente en los entornos donde la exposición es cercana y prolongada. Por ello insisten en que las medidas no farmacológicas para frenar la transmisión siguen siendo importantes, incluso en personas vacunadas.

»En otras palabras, la pauta completa de vacunación protege frente la enfermedad grave y la mortalidad, pero su capacidad de prevenir la transmisión es inferior. Este hecho explica la situación actual de la pandemia. El proceso de desescalada llevado a cabo desde finales de septiembre y, principalmente, desde el 9 de octubre, ha supuesto un aumento de la movilidad y de la interacción social con el consiguiente aumento de eventos con elevada probabilidad de no seguimiento de las medidas de prevención de la transmisión (uso de la mascarilla o mantenimiento de la distancia) y el incremento de los brotes, sobre todo los de carácter social debido especialmente a las reuniones de amigos o familiares. Como consecuencia, se ha incrementado la circulación del virus y, con ello, la incidencia, aunque esta no viene acompañada de un incremento proporcional en hospitalización y fallecimientos. Sin embargo debemos ser prudentes, la evolución de la pandemia en los países de nuestro entorno europeo como Austria, Bélgica, Países Bajos, Reino Unido o Alemania, con indicadores de nivel de transmisión y de utilización de servicios hospitalarios muy superiores a los encontrados en España, aunque con coberturas vacunales inferiores, deben hacernos reflexionar sobre la necesidad de tomar medidas preventivas en aras a la prudencia, máxime cuando nos encontramos en la época de mayor circulación de los virus respiratorios, entre ellos los virus de la gripe, que conllevan, por sí solos, una saturación de los servicios asistenciales».

Todo lo anterior, valorado en un entorno de mayor seguridad y con vocación de actualizarse en función de la evolución de la situación epidemiológica de la Comunitat Valenciana, hace conveniente adoptar la medida consistente en exigir la exhibición de la documentación conocida como el «pasaporte Covid», para el acceso a determinados establecimientos, locales y eventos, tal como se señala en el informe de salud pública citado, que indica: «En este contexto, una de las medidas a valorar para minimizar el riesgo de transmisión en los establecimientos de mayor riesgo de contagio es que el acceso a los mismos requiera la presentación de una certificación que acredite que la persona cuente con la pauta completa de vacunación, que la persona disponga de una prueba diagnóstica de infección activa negativa, bien RT-PCR en las últimas 72 horas o prueba rápida de antígenos en las últimas 48 horas, o que la persona se haya recuperado de una infección diagnosticada en los últimos 180 días».

Esta medida supone la afectación a determinados derechos fundamentales, como el derecho a la igualdad (art. 14 CE), el derecho a la intimidad (art. 18.1 CE) y el derecho a la protección de datos de la persona (art. 18.4 CE), que deben confrontarse a otros derechos fundamentales, como el derecho a la vida y la integridad física (art. 15 CE) y con la protección de la salud (art. 43 CE), que defiende el interés general de todos en sobrevivir a la Covid-19, que son ahora prevalentes.

En aquest sentit, la Sentència 1112/2021, de 14 de setembre, de la Sala Contenciosa Administrativa del Tribunal Suprem, ha establit els paràmetres que aquesta mesura ha de complir per a superar el judici de proporcionalitat en un triple vessant (idoneïtat, necessitat i proporcionalitat de la mesura) tot subjectant-se a la garantia del control judicial.

La introducció de la mesura respon a l'objectiu de reduir el risc que una persona infectada entre en contacte amb unes altres no infectades i no protegides, i que els puga transmetre la infecció.

Tenint en compte que, d'acord amb la situació sanitària descrita de la Comunitat Valenciana, el creixement de la transmissió i, per tant, el risc de contagi han augmentat en les últimes setmanes, esdevé necessari implementar mesures efectives en el control de la transmissió. A aquest efecte, es considera adequat –judici d'idoneïtat– la necessitat d'exhibir determinada documentació sanitària per a l'accés als llocs on es produeix major risc per haver-hi major interacció social o major nivell de vulnerabilitat.

L'informe epidemiològic indica: «Les activitats de més risc són aquelles que es realitzen als interiors, especialment en aquells llocs en els quals no es pot fer un ús continuat de la mascareta. [...] Existeix evidència científica que les activitats en locals d'oci i les celebracions privades tenen un pes important en la transmissió del virus, augmenten de manera estadísticament significativa la probabilitat de contagi i multipliquen l'efecte exposició comparat amb altres activitats de la vida quotidiana en comunitat. Els establiments on, per la seua idiosincràsia, és impossible l'ús permanent de la mascareta, com els establiments d'hostaleria, restauració i oci nocturn, són les activitats enq uè es concentra el risc, raó per la qual sembla convenient tornar a escalar mesures no farmacològiques en aquest sector. El mateix cas ha d'aplicar-se als esdeveniments que suposen aglomeracions o concentracions de persones que també tenen incrementat el risc si resulta difícil mantindre la distància interpersonal. Les mesures que s'adopten han de centrar-se en aquests aspectes buscant la proporcionalitat i la pertinència, i guardant un equilibri de manera que es protegisca la salut i es cause el menor mal possible als ciutadans i als sectors econòmics».

Així mateix, sobre els centres socials, l'informe diu: «La quarta onada va tindre un especial impacte en els centres residencials de majors i diversitat funcional. [...] pràctica absència de brots en aquest col·lectiu fins a la setmana 27, en què es van quadruplicar respecte a la setmana anterior. Des de llavors, el nombre de brots va continuar creixent fins a la setmana 34, moment en què inicia el descens. La tendència ha tornat a canviar i s'observa un increment de brots el mes de novembre respecte al mes d'octubre».

I respecte als hospitals ,és evident, i així es reconeix científicament, que la transmissió de la Covid-19 entre les persones vacunades és molt menor a la de les no vacunades, per la qual cosa es justifica que es puga exigir a les visites. La situació epidemiològica fa necessari que s'adopten mesures que permeten conciliar la possibilitat que el pacient reba visites amb la necessitat d'evitar contagis. La mesura té com a objectiu controlar l'accés de persones als espais tancats dels hospitals en els quals es poden agrupar factors que augmenten el risc de transmissió del virus, perquè s'hi estableixen contactes pròxims i prolongats entre els pacients i les visites, a vegades en habitacions compartides amb altres persones ingressades. L'objectiu és garantir la seguretat sanitària i disminuir el risc de contagi en aquesta mena d'establiments.

És una mesura idònia en tant que és la que menys incideix en l'àmbit dels drets fonamentals i es presenta com la millor opció per a garantir la salut de totes les persones. L'adopció d'altres mesures més restrictives, com ara tancaments o limitacions d'aforaments, que ja s'han emprat anteriorment, tenen una conseqüència negativa més intensa en els drets fonamentals als quals afecta, sense perdre de vista les conseqüències econòmiques negatives que podrien comportar.

És una mesura necessària –judici de necessitat– per a la consecució de reducció de la transmissió del SARS-CoV-2, tenint en compte que existeixen diversos factors que augmenten el risc de transmissió en aquestes activitats de restauració, oci i altres esdeveniments. Es tracta d'activitats que es desenvolupen fonamentalment en espais tancats on s'estableixen contactes pròxims i prolongats entre les persones; es realitzen activitats en les quals és necessària la retirada de la mascareta i

En este sentido, la Sentencia 1112/2021, de 14 de septiembre, de la Sala de lo Contencioso-Administrativo del Tribunal Supremo, ha establecido los parámetros que esta medida debe cumplir para superar el juicio de proporcionalidad en su triple vertiente (idoneidad, necesidad y proporcionalidad de la medida), sujetándose a la garantía del control judicial.

La introducción de la medida responde al objetivo de reducir el riesgo de que una persona infectada entre en contacto con otras no infectadas y no protegidas y les pueda transmitir la infección.

Teniendo en cuenta que, de acuerdo con la situación sanitaria descrita de la Comunitat Valenciana, el crecimiento de la transmisión y por tanto el riesgo de contagio han aumentado en las últimas semanas, se hace necesario implementar medidas efectivas en el control de la transmisión. A tal efecto, se considera adecuado –juicio de idoneidad– la necesidad de exhibir determinada documentación sanitaria para el acceso a los lugares donde se produce mayor riesgo por haber mayor interacción social o mayor nivel de vulnerabilidad.

El informe epidemiológico indica: «Las actividades de más riesgo son aquellas que se realizan en los interiores, especialmente en aquellos lugares en los que no se puede hacer un uso continuo de la mascarilla. [...] Existe evidencia científica de que las actividades en locales de ocio y las celebraciones privadas tienen un peso importante en la transmisión del virus aumentando de manera estadísticamente significativa la probabilidad de contagio y multiplicando el efecto exposición comparado con otras actividades de la vida cotidiana en comunidad. Los establecimientos donde, por su idiosincrasia, es imposible el uso permanente de la mascarilla, como los establecimientos de hostelería, restauración y ocio nocturno, son las actividades donde se concentra el riesgo por lo que parece conveniente volver a escalar medidas no farmacológicas en este sector. Lo mismo debe aplicarse a los eventos que suponen aglomeraciones o concentraciones de personas que también tienen incrementado el riesgo si resulta difícil mantener la distancia interpersonal. Las medidas que se adopten deben centrarse en estos aspectos buscando la proporcionalidad, la pertinencia y guardando un equilibrio de manera que se proteja la salud causando el menor daño posible a los ciudadanos y a los sectores económicos».

Asimismo, sobre los centros sociales, el informe refleja «La cuarta ola tuvo un especial impacto en los centros residenciales de mayores y diversidad funcional. […] práctica ausencia de brotes en este colectivo hasta la semana 27 donde se cuadriplicaron con respecto a la semana anterior. Desde entonces el número de brotes siguió creciendo hasta la semana 34 que inicia su descenso. La tendencia ha vuelto a cambiar, observándose un incremento de brotes en el mes de noviembre con respecto al mes de octubre».

Y respecto a los hospitales es evidente, y así se reconoce científicamente, que la transmisión de la Covid-19 entre las personas vacunadas es mucho menor a la de las no vacunadas, por lo que se justifica que se pueda exigir a las visitas. La situación epidemiológica hace necesario que se adopten medidas que permitan conciliar la posibilidad de que el paciente reciba visitas con la necesidad de evitar contagios. La medida tiene como objetivo controlar el acceso de personas a los espacios cerrados de los hospitales en los que se pueden agrupar factores que aumentan el riesgo de transmisión del virus, pues en ellos se establecen contactos próximos y prolongados entre los pacientes y las visitas, en ocasiones en habitaciones compartidas con otras personas ingresadas. El objetivo es garantizar la seguridad sanitaria y disminuir el riesgo de contagio en este tipo de establecimientos.

Es una medida idónea en cuanto que es la que menos incide en el ámbito de los derechos fundamentales y se presenta como la mejor opción para garantizar la salud de todas las personas. La adopción de otras medidas más restrictivas, como cierres o limitaciones de aforos que ya se han empleado anteriormente, tienen una consecuencia negativa más intensa en los derechos fundamentales a los que afecta, sin perder de vista las consecuencias económicas negativas que podrían conllevar.

Es una medida necesaria –juicio de necesidad– para la consecución de reducción de la transmisión del SARS-CoV-2, teniendo en cuenta que existen varios factores que aumentan el riesgo de transmisión en estas actividades de restauración, ocio y otros eventos. Se trata de actividades que se desarrollan fundamentalmente en espacios cerrados donde se establecen contactos próximos y prolongados entre las personas; se realizan actividades en las que es necesaria la retirada de

d'accions que ocasionen una major generació d'aerosols (parlar en un to més alt o cantar) i amb insuficient renovació d'aire en alguns casos. A més, són espais i activitats de socialització que afavoreixen la relaxació en el manteniment de les mesures d'autoprotecció, en les quals és molt complicat observar la distància social i portar permanentment la mascareta (excepte quan s'està consumint), aspectes que es veuen afavorits en part pel consum d'alcohol.

Respecte de l'àmbit d'establiments que atenen persones en situació de vulnerabilitat, com ara hospitals i residències de serveis socials, on les persones ateses i residents necessiten una especial cura i l'adopció de mesures que minimitzen la transmissió del virus, es considera que aquesta mesura pot ser beneficiosa, atés que contribuiria a minimitzar el risc de contagi, si s'aplica a l'accés de les visites en aquells espais on resideix la població més vulnerable, és a dir, els centres residencials de majors, per la seua especial vulnerabilitat, o els hospitals, ja que els pacients també solen tindre disminuïda la immunitat conseqüència de l'entitat nosològica que els ha portat a l'hospitalització.

Per això, l'acreditació d'una determinada situació immunològica es considera una mesura imprescindible perquè les activitats que en aquests locals i establiments es desenvolupen, i que es caracteritzen per la concurrència simultània de diversos factors de risc contra el Covid-19, puguen recuperar la seua activitat habitual.

És necessària i urgent l'adopció d'aquesta mesura i plenament justificada a causa de la conveniència d'evitar que tots els sacrificis que ha suportat la població puguen ser infructuosos, i això amb l'objectiu que evitar el retorn a situacions anteriors indesitjables més restrictives.

Aquesta mesura resulta proporcionada i equilibrada –judici de proporcionalitat–, per derivar-se'n més beneficis que perjudicis sobre altres drets en conflicte. Incumbeix l'Administració observar aquest principi de proporcionalitat, és a dir, que la invasió que puga produir-se respecte d'altres drets constitucionalment protegits siga apropiada i necessària per a aconseguir la seua finalitat, i, a més, es tracta d'una mesura revisable i avaluable en qualsevol moment.

La restricció de drets que comporta l'exigència de la presentació d'aquesta documentació sanitària es considera raonable respecte al benefici que suposa, sobretot quan es tracta dels establiments d'oci i restauració on l'entrada és voluntària i no es realitzen activitats essencials.

Així, d'acord amb el mencionat informe: «Aquesta mesura no afecta tota la població, sinó aquella que accedeix als establiments de major risc de contagi sense pretendre en cap moment un control dels seus clients; no obliga a la vacunació, atés que les persones tenen diferents vies d'acreditar la seua situació respecte a la infecció, i, finalment, considerem que pot tindre un efecte indirecte beneficiós, ja que, possiblement, comportarà un increment de la vacunació en aquella població més reticent a vacunar-se. Per això, entenem que aquesta mesura és proporcional al benefici que suposa, ja que redundarà en la minimització del risc de contagi i permet compatibilitzar l'activitat d'aquests sectors mantenint un nivell elevat de protecció de la salut».

I pel que fa a centres residencials de serveis socials i hospitals, ha de tindre's en compte el benefici respecte a l'interés superior a la salut i a la vida de les persones a les quals s'ha de protegir per trobar-se en una situació de major fragilitat i vulnerabilitat. La seua necessitat està justificada per l'especial fragilitat de les persones residents en els centres i per la disminució de la immunitat dels pacients hospitalitzats. En aquests àmbits, amb múltiples patologies, sol·licitar «el passaport Covid» és el més coherent per a preservar la salut dels residents i els pacients i no arribar a haver de limitar o restringir les visites de persones que precisen, per la seua situació de fragilitat, continuar mantenint contacte amb familiars i afins.

L'informe d'epidemiologia assenyala respecte a aquests àmbits que «exigir un certificat que acredite la immunització o la negativitat d'una prova diagnòstica d'infecció activa pot ser beneficiosa, atés que contribuiria a minimitzar el risc de contagi, si s'aplica a l'accés de les visites en aquells espais on resideix la població més vulnerable. Al llarg de la pandèmia hem comprovat la gran vulnerabilitat de les persones que resideixen en els centres de majors. Donat l'alt nivell de circulació del SARS-CoV-2, qualsevol mesura que vaja encaminada a augmentar el

la mascarilla y de acciones que ocasionan una mayor generación de aerosoles (hablar en un tono más alto o cantar) y con insuficiente renovación de aire en algunos casos. Además, son espacios y actividades de socialización que favorecen la relajación en el mantenimiento de las medidas de autoprotección donde resulta muy complicado observar la distancia social y llevar permanentemente la mascarilla (excepto cuando se está consumiendo), aspectos que se ven favorecidos en parte por el consumo de alcohol.

Respecto del ámbito de establecimientos que atienden a personas en situación de vulnerabilidad, como hospitales y residencias de servicios sociales, donde las personas atendidas y residentes precisan de un especial cuidado y la adopción de medidas que minimicen la transmisión del virus, se considera que esta medida puede ser beneficiosa, dado que contribuiría a minimizar el riesgo de contagio, si se aplica al acceso de las visitas en aquellos espacios donde reside la población más vulnerable, es decir, los centros residenciales de mayores, por su especial vulnerabilidad, o los hospitales, ya que los pacientes también suelen tener disminuida la inmunidad consecuencia de la entidad nosológica que les ha llevado a la hospitalización.

Por ello, la acreditación de una determinada situación inmunológica se considera una medida imprescindible para que las actividades que en estos locales y establecimientos se desarrollan, y que se caracterizan por la concurrencia simultánea de diversos factores de riesgo frente al Covid-19, puedan recuperar su actividad habitual.

Es necesaria y urgente la adopción de esta medida y plenamente justificada debido a la conveniencia de evitar que todos los sacrificios que ha soportado la población puedan resultar infructuosos y ello con el objetivo que evitar el regreso a situaciones anteriores indeseables más restrictivas.

Esta medida resulta proporcionada y equilibrada (juicio de proporcionalidad), por derivarse de ella más beneficios que perjuicios sobre otros derechos en conflicto. Incumbe a la Administración observar este principio de proporcionalidad, es decir, que la invasión que pueda producirse respecto de otros derechos constitucionalmente protegidos sea apropiada y necesaria para alcanzar su finalidad y además se trata de una medida revisable y evaluable en cualquier momento.

La restricción de derechos que comporta la exigencia de la presentación de esta documentación sanitaria se considera razonable respecto al beneficio que supone, máxime cuando se trata de los establecimientos de ocio y restauración donde la entrada es voluntaria y no se realizan actividades esenciales.

Así, de acuerdo con el referido informe: «Esta medida no afecta a toda la población sino a aquella que accede a los establecimientos de mayor riesgo de contagio sin pretender en ningún momento un control de sus clientes; no obliga a la vacunación, dado que las personas tienen diferentes vías de acreditar su situación respecto a la infección y por último consideramos que puede tener un efecto indirecto beneficioso, ya que, posiblemente, comportará un incremento de la vacunación en aquella población más reticente a vacunarse. Por ello, entendemos que esta medida es proporcional al beneficio que supone por cuanto va a redundar en la minimización del riesgo de contagio y permite compatibilizar la actividad de estos sectores manteniendo un nivel elevado de protección de la salud».

Y por lo que se refiere a centros residenciales de servicios sociales y hospitales, debe tenerse en cuenta el beneficio respecto al interés superior a la salud y a la vida de las personas a las que se debe proteger por encontrarse en una situación de mayor fragilidad y vulnerabilidad. Su necesidad viene justificada, por la especial fragilidad de las personas residentes en los centros y por la disminución de la inmunidad de los pacientes hospitalizados. En estos ámbitos, con múltiples patologías, solicitar el «pasaporte Covid» es lo más coherente para preservar la salud de los residentes y los pacientes y no llegar a tener que limitar o restringir las visitas de personas que precisan por su situación de fragilidad seguir manteniendo contacto con familiares y allegados.

El informe de epidemiología señala respecto a estos ámbitos que «exigir un certificado que acredite la inmunización o la negatividad de una prueba diagnóstica de infección activa puede ser beneficiosa, dado que contribuiría a minimizar el riesgo de contagio, si se aplica al acceso de las visitas en aquellos espacios donde reside la población más vulnerable. A lo largo de la pandemia hemos comprobado la gran vulnerabilidad de las personas que residen en los centros de mayores. Dado el alto nivel de circulación del SARS-CoV-2, cualquier medida

seu nivell de protecció ha de ser tinguda en compte. La mesura que es proposa té l'avantatge de no impedir que les persones majors puguen ser visitades pels seus familiars.

«En aquest mateix sentit, aquesta mesura podria ser beneficiosa en els centres hospitalaris, si s'aplica a les visites als hospitals. Es tracta d'entorns tancats on els pacients, en la majoria dels casos, solen tindre disminuïda la seua immunitat a conseqüència de la malaltia que pateixen. Igual que en els centres residencials, aquesta mesura no impedeix que els pacients puguen ser visitats pels seus familiars o amics».

D'altra banda, l'exhibició del certificat Covid no vulnera el dret a la igualtat perquè no es produeix cap discriminació entre els que estan vinculats a ell i els que no ho estan, ja que es planteja una triple modalitat d'acreditació, que és assequible a tots, de manera que qui no vulga ensenyar o mostrar si s'ha vacunat o no, tenint en compte el seu caràcter voluntari, pot presentar el resultat de la prova PDIA o el test d'antígens, i evidentment el certificat de recuperació de la Covid-19 si ha passat la infecció.

Tampoc atempta contra el dret a la protecció de dades, ja que l'exhibició d'aquests certificats es realitza en el moment d'accés a l'establiment, i amb expressa prohibició que no es crearà cap registre o fitxer ni se'n farà ús per a cap altra finalitat que l'esmentada de control d'accés.

És una mesura que no vulnera el dret a la intimitat, i si bé es tracta d'una informació mèdica, les connotacions que imposa la situació de pandèmia, el caràcter massiu de la vacunació i la solidaritat que suposa la protecció i ajuda entre tots, devalua la preeminència de la intimitat en aquest cas. Es tracta en definitiva de la protecció de la salut i la vida de les persones mitjançant una mesura que evita o restringeix la propagació de la pandèmia.

Així mateix, en relació amb el dret fonamental a la lliure circulació de les persones, tal exigència d'exhibició de documentació ha sigut implantada en el si de la Unió Europea, amb caràcter general en el Reglament (UE) 2021/953, del Parlament Europeu i del Consell, de 14 de juny de 2021, relatiu a un marc per a l'expedició, verificació i acceptació de certificats Covid-19. Aquest reglament com assenyala el considerant 13, «s'entén sense perjudici de la responsabilitat dels estats membres per a imposar restriccions a la lliure circulació, de conformitat amb el dret de la Unió, a fi de limitar la propagació del SARS-CoV-2, ha d'ajudar a facilitar la supressió gradual d'aquestes restriccions de manera coordinada sempre que siga possible, de conformitat amb la Recomanació (UE) 2020/1475. Aquestes restriccions podrien no aplicar-se, en particular, a les persones vacunades, segons el principi de cautela, en la mesura en què les dades científiques sobre els efectes de la vacunació contra la Covid-19 són cada vegada més accessibles i sistemàticament concloents en relació amb la interrupció de la cadena de transmissió».

Sense l'exigència d'aquests documents sanitaris no seria factible flexibilitzar les condicions per a accés a determinats establiments o realització d'activitats concretes, per la qual cosa la restricció de drets que comporta el requeriment d'aquesta documentació es considera proporcional i raonable respecte al benefici que suposa.

L'àmbit territorial, que afecta tota la Comunitat Valenciana, està determinat perquè, tal com es desprén del mencionat informe epidemiològic, la situació és homogènia en tot el territori. «En l'àmbit espacial, la situació epidemiològica està empitjorant en tots els departaments de Salut i amb tendència ascendent. Això, unit a la gran mobilitat entre municipis que hem observat en les onades anteriors, ens fa proposar que aquesta mesura s'aplique a tot l'àmbit territorial de la Comunitat. En aquest sentit, l'experiència adquirida en l'aplicació de la mesura coneguda com a "toc de queda", circumscrita a unes localitats determinades, ha posat de manifest que la seua població es trasllada a altres localitats que no tenen restriccions, amb la qual cosa no s'aconsegueix l'objectiu previst d'interrompre o minimitzar el risc de transmissió. D'aquesta manera és previsible que, si l'exigència de presentació de la documentació per a accedir a establiments, locals i esdeveniments es concreta només en algunes localitats, la població es desplace a altres localitats en les quals no s'exigisca, amb la mateixa conseqüència indicada: no s'interromp o minimitza el risc de transmissió».

A aquest efecte, cal ressaltar que la incidència acumulada en catorze dies, en data 22 de novembre de 2021, és de 133,15 per cent mil habi-

que vaya encaminada a aumentar su nivel de protección debe ser tenida en cuenta. La medida que se propone tiene la ventaja de no impedir que las personas mayores puedan ser visitadas por sus familiares.

«En este mismo sentido, esta medida podría ser beneficiosa en los centros hospitalarios, si se aplica a las visitas a los hospitales. Se trata de entornos cerrados donde los pacientes, en la mayoría de los casos, suelen tener disminuida su inmunidad como consecuencia de la enfermedad que padecen. Al igual que en los centros residenciales, esta medida no impide que los pacientes puedan ser visitados por sus familiares o amigos».

Por otra parte, la exhibición del certificado Covid no vulnera el derecho a la igualdad puesto que no se produce ninguna discriminación entre los que están vinculados a él y los que no lo están, ya que se plantea una triple modalidad de acreditación, que es asequible a todos, de modo que quien no quiera enseñar o mostrar si se ha vacunado o no, teniendo en cuenta su carácter voluntario, puede presentar el resultado de la prueba PDIA o el test de antígenos, y evidentemente el certificado de recuperación de la Covid-19 si ha pasado la infección.

Tampoco atenta contra el derecho a la protección de datos, ya que la exhibición de dichos certificados se realiza en el momento de acceso al establecimiento, y con expresa prohibición de que no se creará registro o fichero ni se hará uso de ellos para ninguna otra finalidad que la mencionada de control de acceso.

Es una medida que no vulnera el derecho a la intimidad, y si bien se trata de una información médica, las connotaciones que impone la situación de pandemia, el carácter masivo de la vacunación y la solidaridad que supone la protección y ayuda entre todos, devalúa la preeminencia de la intimidad en este caso. Se trata en definitiva de la protección de la salud y la vida de las personas mediante una medida que evita o restringe la propagación de la pandemia.

Asimismo, en relación con el derecho fundamental a la libre circulación de las personas, tal exigencia de exhibición de documentación ha sido implantada, en el seno de la Unión Europea, con carácter general en el Reglamento (UE) 2021/953, del Parlamento Europeo y del Consejo, de 14 de junio de 2021, relativo a un marco para la expedición, verificación y aceptación de certificados Covid-19. Este reglamento como señala su considerando 13) «se entiende sin perjuicio de la responsabilidad de los estados miembros para imponer restricciones a la libre circulación, de conformidad con el derecho de la Unión, a fin de limitar la propagación del SARS-CoV-2, debe ayudar a facilitar la supresión gradual de dichas restricciones de modo coordinado siempre que sea posible, de conformidad con la Recomendación (UE) 2020/1475. Dichas restricciones podrían no aplicarse, en particular, a las personas vacunadas, según el principio de cautela, en la medida en que los datos científicos sobre los efectos de la vacunación contra la Covid-19 son cada vez más accesibles y sistemáticamente concluyentes en relación con la interrupción de la cadena de transmisión».

Sin la exigencia de estos documentos sanitarios no sería factible flexibilizar las condiciones para acceso a determinados establecimientos o realización de actividades concretas, por lo que la restricción de derechos que comporta el requerimiento de esta documentación se considera proporcional y razonable respecto al beneficio que supone.

El ámbito territorial, que afecta a toda la Comunitat Valenciana, viene determinado porque, tal como se desprende del citado informe epidemiológico, la situación es homogénea en todo el territorio. «A nivel espacial, la situación epidemiologica está empeorando en todos los departamentos de Salud y con tendencia ascendente. Ello, unido a la gran movilidad entre municipios que hemos observado en las ondas anteriores, nos hace proponer que esta medida se aplique a todo el ámbito territorial de la Comunitat. En este sentido, la experiencia adquirida en la aplicación de la medida conocida como "toque de queda", circunscrita a unas localidades determinadas, ha puesto de manifiesto que su población se traslada a otras localidades que no tienen restricciones, con lo que no se logra el objetivo previsto de interrumpir o minimizar el riesgo de transmisión. De esta forma es previsible que, si la exigencia de presentación de la documentación para acceder a establecimientos, locales y eventos se concreta solo en algunas localidades, la población se desplace a otras localidades en las que no se exija la misma con la misma consecuencia indicada: no se interrumpe o minimiza el riesgo de transmisión».

A estos efectos cabe resaltar que la incidencia acumulada a catorce días a fecha 22 de noviembre de 2021, es de 133,15 por cien mil habi-

tants, si bé continua pujant i arriba en la data de la resolució a 150,16 per cent mil.

Com assenyala l'informe de salut pública: «No hem d'oblidar que la proximitat del Nadal comporta de manera tradicional un increment significatiu de la interacció social, amb multitud de reunions d'amics i familiars en una ciutadania que no va poder celebrar aquest tipus d'esdeveniments l'any passat, per la qual cosa és el moment oportú per a adoptar mesures no farmacològiques que, juntament amb la vacunació, puguen minimitzar el risc de transmissió».

Es determina també l'àmbit temporal, quant a la duració de les mesures esmentades, que, en cas de ser autoritzades, entrarien en vigor l'endemà de la publicació i mantindrien la vigència per un període de trenta dies i, en tot cas, en els termes de l'autorització judicial, sense perjudici que puguen ser modificades, flexibilitzades o deixades sense efecte en funció de l'evolució de la situació epidemiològica, de manera que aquesta limitació temporal siga adequada a la finalitat que es pretén i permeta analitzar durant aqueix període l'evolució de l'epidèmia i valorar les circumstàncies que pogueren justificar una futura modulació de la mesura adoptada.

L'informe de salut pública estima que «Tenint en compte les dates en les quals ens trobem, considerem que les mesures no farmacològiques que s'adopten haurien de tindre un període de vigència ampli. El sistema de vigilància epidemiològica instaurat per a aquesta malaltia ens permetrà l'avaluació contínua de les mesures que s'adopten».

Tot això porta a l'autoritat sanitària a considerar la necessitat i la urgència d'adoptar la mesura que conté aquesta resolució per a la protecció de la salut pública, malgrat implicar, ni que siga lleument, limitació o restricció de drets fonamentals de la ciutadania. Amb aquesta mesura es tracta d'evitar que tots els sacrificis que ha suportat la població puguen ser infructuosos i que calga tornar a situacions anteriors més restrictives, que ningú desitja.

L'exigència d'exhibir el certificat Covid ha de sotmetre's a autorització judicial perquè pot afectar els drets fonamentals a la igualtat, la intimitat i protecció de dades de la persona. La limitació és necessària per a permetre la pacífica coexistència amb la resta de drets fonamentals i amb els béns constitucionalment protegits, que es tradueixen, en aquest cas, en una potent presència del dret a la vida i a la integritat física, i a la defensa i protecció de la salut de la ciutadania.

Fonaments de dret

1. La Generalitat, mitjançant la Conselleria de Sanitat Universal i Salut Pública, té competència exclusiva en matèria d'higiene, de conformitat amb l'article 49.1.11.*a* de l'Estatut d'Autonomia, i competència exclusiva en matèria d'organització, administració i gestió de totes les institucions sanitàries públiques dins del territori de la Comunitat Valenciana, de conformitat amb l'article 54.1 del mateix text legal.

2. La Llei orgànica 3/1986, de 14 d'abril, de mesures especials en matèria de salut pública, estableix en l'article 3 que «amb la finalitat de controlar les malalties transmissibles, l'autoritat sanitària, a més de realitzar les accions preventives generals, podrà adoptar les mesures oportunes per al control dels malalts, de les persones que estiguen o hagen estat en contacte amb aquests i del medi ambient immediat, així com les que es consideren necessàries en cas de risc de caràcter transmissible».

3. L'article 26.1 de la Llei 14/1986, de 25 d'abril, general de sanitat, preveu: «En cas que existisca o se sospite raonablement l'existència d'un risc imminent i extraordinari per a la salut, les autoritats sanitàries adoptaran les mesures preventives que estimen pertinents, com ara la confiscació o immobilització de productes, suspensió de l'exercici d'activitats, tancaments d'empreses o les seues instal·lacions, intervenció de mitjans materials i personals i totes les altres que es consideren sanitàriament justificades».

4. La Llei 33/2011, de 4 d'octubre, general de salut pública, estableix en l'article 54.1 que «sense perjudici de les mesures previstes en la Llei orgànica 3/1986, de 14 d'abril, de mesures especials en matèria de salut pública, amb caràcter excepcional, i quan així ho requerisquen motius d'extraordinària gravetat o urgència, l'Administració general de l'Estat i les de les comunitats autònomes i ciutats de Ceuta i Melilla, en

tantes, si bien continúa subiendo llegando a fecha de la resolución a 150,16 por cien mil.

Como asimismo señala el informe de salud pública: «No debemos olvidar que la proximidad de las navidades conlleva de forma tradicional un incremento significativo de la interacción social, con multitud de reuniones de amigos y familiares en una ciudadanía que no pudo celebrar este tipo de eventos el año pasado, de ahí que es el momento oportuno para adoptar medidas no farmacológicas que, junto a la vacunación, puedan minimizar el riesgo de transmisión».

Se determina también el ámbito temporal, en cuanto a la duración de las referidas medidas que, en caso de ser autorizadas, entrarían en vigor al día siguiente a su publicación, y mantendrían su vigencia por un periodo de treinta días y, en todo caso, en los términos de la autorización judicial, sin perjuicio de que puedan ser modificadas, flexibilizadas o dejadas sin efecto en función de la evolución de la situación epidemiológica, de forma que esta limitación temporal sea adecuada a la finalidad que se pretende y permita analizar durante ese periodo la evolución de la epidemia y valorar las circunstancias que pudieran justificar una futura modulación de la medida adoptada.

El informe de salud pública estima que «teniendo en cuenta las fechas en las que nos encontramos, consideramos que las medidas no farmacológicas que se adopten deberían tener un periodo de vigencia amplio. El sistema de vigilancia epidemiológica instaurado para esta enfermedad nos permitirá la evaluación continua de las medidas que se adopten».

Todo ello lleva a la autoridad sanitaria a considerar la necesidad y la urgencia de adoptar la medida que contiene esta resolución para la protección de la salud pública, a pesar de implicar, siquiera de forma leve, limitación o restricción de derechos fundamentales de la ciudadanía. Con ella se trata de evitar que todos los sacrificios que ha soportado la población puedan resultar infructuosos y que haya que regresar a situaciones anteriores más restrictivas, que nadie desea.

La exigencia de exhibir el certificado Covid debe someterse a autorización judicial puesto que puede afectar los derechos fundamentales a la igualdad, la intimidad y protección de datos de la persona. La limitación es necesaria para permitir la pacífica coexistencia con el resto de derechos fundamentales y con los bienes constitucionalmente protegidos que se traducen, en este caso, en una potente presencia del derecho a la vida y a la integridad física, y a la defensa y protección de la salud de la ciudadanía.

Fundamentos de derecho

1. La Generalitat, mediante la Conselleria de Sanidad Universal y Salud Pública, tiene competencia exclusiva en materia de higiene, de conformidad con el artículo 49.1.11.*a* del Estatuto de Autonomía, y competencia exclusiva en materia de organización, administración y gestión de todas las instituciones sanitarias públicas dentro del territorio de la Comunitat Valenciana, de conformidad con el artículo 54.1 del mismo texto legal.

2. La Ley orgánica 3/1986, de 14 de abril, de medidas especiales en materia de salud pública, establece en el artículo 3 que «con el fin de controlar las enfermedades transmisibles, la autoridad sanitaria, además de realizar las acciones preventivas generales, podrá adoptar las medidas oportunas para el control de los enfermos, de las personas que estén o hayan estado en contacto con estos y del medio ambiente inmediato, así como las que se consideran necesarias en caso de riesgo de carácter transmisible».

3. El artículo 26.1 de la Ley 14/1986, de 25 de abril, general de sanidad, prevé: «En caso de que exista o se sospeche razonablemente la existencia de un riesgo inminente y extraordinario para la salud, las autoridades sanitarias adoptarán las medidas preventivas que estiman pertinentes, como la confiscación o inmovilización de productos, suspensión del ejercicio de actividades, cierres de empresas o sus instalaciones, intervención de medios materiales y personales y todas las otras que se consideran sanitariamente justificadas».

4. La Ley 33/2011, de 4 de octubre, general de salud pública, por su parte, establece en el artículo 54.1 que «sin perjuicio de las medidas previstas en la Ley orgánica 3/1986, de 14 de abril, de medidas especiales en materia de salud pública, con carácter excepcional, y cuando así lo requieran motivos de extraordinaria gravedad o urgencia, la Administración general del Estado y las de las comunidades autónomas

l'àmbit de les seues competències respectives, podran adoptar les mesures que siguen necessàries per a assegurar el compliment de la llei».

5. L'article 83.2 de la Llei 10/2014, de 29 de desembre, de la Generalitat, de salut de la Comunitat Valenciana, estableix: «Així mateix, les activitats públiques i privades de les quals, directament o indirectament, puga derivar-se un risc per a la salut i seguretat de les persones, incloses les de promoció i publicitat, se sotmetran a les mesures d'intervenció que s'establisquen reglamentàriament».

6. La Llei 2/2021, de 29 de març, de mesures urgents de prevenció, contenció i coordinació per a fer front a la crisi sanitària ocasionada per la Covid-19, aplicables en tot el territori nacional, estableix aquestes mesures mentre no siga declarada oficialment la finalització de la situació de crisi sanitària i assenyala que correspon a les administracions competents assegurar les normes de prevenció, d'higiene, d'aforament, organitzatives i totes aquelles necessàries per a previndre els riscos de contagi i d'aglomeracions, tant en espais tancats com en la via pública a l'aire lliure, i el compliment per les persones i entitats titulars d'establiments comercials, d'allotjaments, d'hostaleria, restauració, d'equipaments culturals, activitats recreatives, instal·lacions esportives i d'altres equipaments, locals, centres i llocs d'altres sectors, així com l'observança per les entitats organitzadores d'activitats i esdeveniments.

7. L'Acord de 19 de juny de 2020, del Consell, sobre mesures de prevenció contra la Covid-19, que segueix en vigor fins a la finalització de la crisi sanitària ocasionada per la Covid-19, assenyala que és possible l'adopció de mesures extraordinàries en salvaguarda de la salut pública a causa de la pandèmia per coronavirus SARS-CoV2 per part de la Conselleria de Sanitat Universal i Salut Pública. L'Acord disposa en el punt seté que «correspon a la persona titular de la Conselleria de Sanitat Universal i Salut Pública adoptar les mesures necessàries per a l'aplicació del present acord i establir, d'acord amb la normativa aplicable i a la vista de l'evolució de la situació sanitària, totes les mesures addicionals o complementàries que siguen necessàries».

Sobre la base de tot això, i de conformitat amb l'article 81.1.*b* de la Llei 10/2014, de 29 de desembre, de la Generalitat, de salut de la Comunitat Valenciana, resolc:

Primer. Exigència de presentació de certificat de vacunació, prova diagnòstica o certificat de recuperació Covid-19 en determinats establiments, locals i esdeveniments

1. L'exigència de presentació de certificat de vacunació, prova diagnòstica o certificat de recuperació Covid-19, en l'àmbit de la Comunitat Valenciana, es requereix per a l'accés de les persones majors de 12 anys, inclosa aquesta edat, a l'interior dels següents establiments on és necessari l'ús de la mascareta:

a) Els establiments d'hostaleria i restauració oberts a la pública concurrència, la resolució d'atorgament de llicència d'obertura dels quals tinga un aforament superior a 50 persones.

Queden exceptuats d'aquesta mesura els menjadors (no cafeteries) de centres docents d'ensenyament reglat, respecte de l'alumnat i professorat.

b) Els establiments i activitats d'oci i entreteniment, la resolució d'atorgament de llicència d'obertura dels quals tinga un aforament superior a 50 persones.

c) Els establiments i espais dedicats a activitats recreatives i d'atzar en els quals es preste servei de restauració.

d) Els establiments i centres hospitalaris, per a les visites.

e) Els establiments residencials del sistema públic o privat de serveis socials, per a les visites i persones alienes a la institució.

2. Així mateix, s'ha de presentar certificat de vacunació, prova diagnòstica o certificat de recuperació Covid-19, en l'àmbit de la Comunitat Valenciana, en els esdeveniments i celebracions amb concentració de persones i festivals de música que se celebren en espais tancats i en espais a l'aire lliure amb assistència de més de 500 persones i on no siga factible l'ús de mascareta de manera permanent.

Respecte dels esdeveniments esportius, hi valdrà l'ordenació prevista en les resolucions vigents dictades per la consellera de Sanitat Universal i Salut Pública en matèria de salut pública, a conseqüència de la situació de crisi sanitària ocasionada per la Covid-19.

y ciudades de Ceuta y Melilla, en el ámbito de sus competencias respectivas, podrán adoptar las medidas que sean necesarias para asegurar el cumplimiento de la ley».

5. El artículo 83.2 de la Ley 10/2014, de 29 de diciembre, de la Generalitat, de Salud de la Comunitat Valenciana, establece: «Asimismo, las actividades públicas y privadas que, directamente o indirectamente, pueda derivarse un riesgo para la salud y seguridad de las personas, incluidas las de promoción y publicidad, se someterán a las medidas de intervención que reglamentariamente se establezcan».

6. La Ley 2/2021, de 29 de marzo, de medidas urgentes de prevención, contención y coordinación para hacer frente a la crisis sanitaria ocasionada por el Covid-19, de aplicación en todo el territorio nacional, establece dichas medidas mientras no sea declarada oficialmente la finalización de la situación de crisis sanitaria y señala que corresponde a las administraciones competentes asegurar las normas de prevención, de higiene, de aforo, organizativas y todas aquellas necesarias para prevenir los riesgos de contagio y de aglomeraciones, tanto en espacios cerrados como en la vía pública al aire libre, y su cumplimento por las personas y entidades titulares de establecimientos comerciales, de alojamientos, de hostelería, restauración, de equipamientos culturales, actividades recreativas, instalaciones deportivas y de otros equipamientos, locales, centros y lugares de otros sectores, así como su observancia por las entidades organizadoras de actividades y eventos.

7. El Acuerdo de 19 de junio de 2020, del Consell, sobre medidas de prevención frente a la Covid-19, que sigue en vigor hasta la finalización de la crisis sanitaria ocasionada por la Covid-19, señala que cabe la adopción de medidas extraordinarias en salvaguarda de la salud pública a causa de la pandemia por coronavirus SARS-CoV2 por parte de la Conselleria de Sanidad Universal y Salud Pública. El acuerdo dispone en su punto séptimo «corresponde a la persona titular de la Conselleria de Sanidad Universal y Salud Pública adoptar las medidas necesarias para la aplicación del presente acuerdo y establecer, de acuerdo con la normativa aplicable y a la vista de la evolución de la situación sanitaria, todas aquellas medidas adicionales o complementarias que sean necesarias».

Con base en lo expuesto y de conformidad con el artículo 81.1.*b* de la Ley 10/2014, de 29 de diciembre, de la Generalitat, de salud de la Comunitat Valenciana, resuelvo:

Primero. Exigencia de presentación de certificado de vacunación, prueba diagnóstica o certificado de recuperación Covid-19 en determinados establecimientos, locales y eventos

1. La exigencia de presentación de certificado de vacunación, prueba diagnóstica o certificado de recuperación Covid-19, en el ámbito de la Comunitat Valenciana, se requiere para el acceso de las personas mayores de 12 años, incluida esta edad, al interior de los siguientes establecimientos, donde es necesario el uso de la mascarilla:

a) Los establecimientos de hostelería y restauración abiertos a la pública concurrencia, cuya resolución de otorgamiento de licencia de apertura tenga un aforo superior a 50 personas.

Quedan exceptuados de esta medida, los comedores (no cafeterías) de centros docentes de enseñanza reglada, respecto del alumnado y profesorado.

b) Los establecimientos y actividades de ocio y entretenimiento, cuya resolución de otorgamiento de licencia de apertura tenga un aforo superior a 50 personas.

c) Los establecimientos y espacios dedicados a actividades recreativas y de azar, en los que se preste servicio de restauración.

d) Los establecimientos y centros hospitalarios, para las visitas.

e) Los establecimientos residenciales del sistema público o privado de servicios sociales, para las visitas y personas ajenas a la institución.

2. Asimismo, se debe presentar certificado de vacunación, prueba diagnóstica o certificado de recuperación Covid-19, en el ámbito de la Comunitat Valenciana, en los eventos y celebraciones con concentración de personas y festivales de música que se celebren en espacios cerrados y en espacios al aire libre con asistencia de más de 500 personas y donde no sea factible el uso de mascarilla de forma permanente.

Respecto de los eventos deportivos se estará a la ordenación prevista en las resoluciones vigentes dictadas por la consellera de Sanidad Universal y Salud Pública, en materia de salud pública, como consecuencia de la situación de crisis sanitaria ocasionada por la Covid-19.

3. En aquests locals i establiments i en els llocs on es desenvolupen aquests esdeveniments, l'accés requereix la presentació d'un certificat emés per un servei públic de salut, o, en el cas de la lletra *b* d'aquest punt 3, per un laboratori oficial autoritzat, que acredite la concurrència d'alguna de les següents circumstàncies:

a) Que a la persona titular se li ha administrat la pauta vacunal completa contra la Covid-19 d'alguna de les vacunes autoritzades (certificat de vacunació).

b) Que la persona titular dispose d'una prova diagnòstica negativa en relació amb la Covid-19 realitzada en les últimes 72 hores en el cas de les proves RT-PCR, i en les últimes 48 hores en el cas dels tests d'antígens.

c) Que la persona titular s'ha recuperat de la Covid-19 en els últims sis mesos després d'un resultat positiu obtingut mitjançant una prova diagnòstica considerada vàlida per l'autoritat competent (certificat de recuperació).

4. A aquests efectes, la persona que vulga accedir a aquests establiments, locals i esdeveniments, ha de presentar, juntament amb el document acreditatiu de la seua identitat, qualsevol dels certificats previstos, en suport digital o en suport paper, a les persones designades per al control d'accessos per part de la persona titular o responsable de l'establiment, que ho comprovaran.

5. No es conservaran les dades que contenen aquests documents ni se'n podrà fer ús per a cap altra finalitat que l'esmentada de control d'accés; tampoc es podran generar fitxers o registres amb aquestes dades.

6. En l'entrada als esdeveniments i als establiments i locals, en una zona visible, s'ha de col·locar un cartell en què s'informe que per a accedir-hi es requereix l'oportú certificat en els termes que exigeix aquesta resolució, així com sobre el fet de no conservar les dades personals acreditades.

Segon. Col·laboració

Sol·licitar, per al compliment de la present resolució, la col·laboració de la Delegació del Govern de la Comunitat Valenciana i dels ajuntaments de la Comunitat Valenciana, a l'efecte de cooperació, si és el cas, a través dels cossos i forces de seguretat i de la policia local, per al control i aplicació de les mesures adoptades.

Tercer. Règim sancionador

L'incompliment de les mesures de la present resolució quedarà subjecte al procediment de l'activitat inspectora i al règim sancionador establit en el Decret llei 11/2020, de 24 de juliol, del Consell, de règim sancionador específic contra els incompliments de les disposicions reguladores de les mesures de prevenció davant la Covid-19.

Quart. Mesures vigents i mesures que queden sense efecte

Es mantenen vigents en l'àmbit territorial de la Comunitat Valenciana:

– Les mesures que, amb caràcter general, s'estableixen en les resolucions vigents adoptades per la consellera de Sanitat Universal i Salut Pública en matèria de salut pública dictades a conseqüència de la crisi sanitària ocasionada per la Covid-19.

– L'Acord de 19 de juny, del Consell, sobre mesures de prevenció contra la Covid-19, en tot allò que no s'opose a aquesta resolució o haja sigut derogat per aquesta.

Cinqué. Eficàcia i vigència

1. Aquesta resolució queda pendent de la publicació i eficàcia, a l'autorització pels òrgans judicials competents.

2. Una vegada autoritzada, produirà efectes des de les 00.00 hores de l'endemà de la publicació en el *Diari Oficial de la Generalitat Valenciana*, i per un període de trenta dies naturals.

Sisé. Autorització judicial

S'ha de notificar a l'Advocacia de la Generalitat perquè, si és el cas, se sol·licite l'autorització judicial prevista en l'article 10.8 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.

3. En estos locales y establecimientos y en los lugares donde se desarrollen estos eventos, el acceso a los mismos requiere la presentación de un certificado emitido por un servicio público de salud, o, en el caso de la letra *b* de este punto 3, por un laboratorio oficial autorizado, que acredite la concurrencia de alguna de las siguientes circunstancias:

a) Que a la persona titular se le ha administrado la pauta vacunal completa contra la Covid-19 de alguna de las vacunas autorizadas (certificado de vacunación).

b) Que la persona titular disponga de una prueba diagnóstica negativa en relación con la Covid-19 realizada en las últimas 72 horas en el caso de las pruebas RT-PCR, y en las últimas 48 horas en el caso de los tests de antígenos.

c) Que la persona titular se ha recuperado de la Covid-19 en los últimos seis meses después de un resultado positivo obtenido mediante una prueba diagnóstica considerada válida por la autoridad competente (certificado de recuperación).

4. A dichos efectos, la persona que quiera acceder a estos establecimientos, locales y eventos, tiene que presentar, junto con el documento acreditativo de su identidad, cualquiera de los certificados previstos, en soporte digital o en soporte papel, a las personas designadas para el control de accesos por parte de la persona titular o responsable del establecimiento, quienes realizaran su comprobación.

5. No se conservarán los datos que contienen dichos documentos, ni se podrá hacer uso de ellos para ninguna otra finalidad que la mencionada de control de acceso; así tampoco se podrán generar ficheros o registros con los mismos.

6. En la entrada a los eventos y a los establecimientos y locales, en una zona visible, se tiene que colocar un cartel en que se informe que su acceso requiere del oportuno certificado en los términos que esta resolución exige, así como sobre la no conservación de los datos personales acreditados.

Segundo. Colaboración

Solicitar para el cumplimiento de la presente resolución, la colaboración de la Delegación del Gobierno de la Comunitat Valenciana y de los ayuntamientos de la Comunitat Valenciana, a los efectos de cooperación, en su caso, a través de los cuerpos y fuerzas de seguridad y de la policía local para el control y aplicación de las medidas adoptadas.

Tercero. Régimen sancionador

El incumplimiento de las medidas de la presente resolución quedará sujeto al procedimiento de la actividad inspectora y al régimen sancionador establecido en el Decreto ley 11/2020, de 24 de julio, del Consell, de régimen sancionador específico contra los incumplimientos de las disposiciones reguladoras de las medidas de prevención ante la Covid-19.

Cuarto. Medidas vigentes y medidas que quedan sin efecto

Se mantienen vigentes en el ámbito territorial de la Comunitat Valenciana:

– Las medidas que, con carácter general, se establecen en las resoluciones vigentes adoptadas por la consellera de Sanidad Universal y Salud Pública, en materia de salud pública dictadas como consecuencia de la crisis sanitaria ocasionada por la Covid-19.

– El Acuerdo de 19 de junio, del Consell, sobre medidas de prevención frente a la Covid-19, en todo aquello que no se oponga o haya sido derogado por la presente resolución.

Quinto. Eficacia y vigencia

1. Esta resolución queda pendiente de su publicación y eficacia a su autorización por los órganos judiciales competentes.

2. Una vez autorizada, producirá efectos desde las 00.00 horas del día siguiente a su publicación en el *Diari Oficial de la Generalitat Valenciana,* por un periodo de treinta días naturales.

Sexto. Autorización judicial

Notifíquese a la Abogacía de la Generalitat en orden, en su caso, a solicitar la autorización judicial prevista en el artículo 10.8 de la Ley 29/1998, de 13 de julio, reguladora de la jurisdicción contencioso-administrativa».

La present resolució posa fi a la via administrativa, i contra aquesta pot interposar-se un recurs contenciós administratiu en el termini de dos mesos, comptats des de l'endemà de la notificació, davant de la Sala Contenciosa Administrativa del Tribunal Superior de Justícia de la Comunitat Valenciana, d'acord amb el que s'estableix en els articles 10.1 i 46.1 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa, o un recurs potestatiu de reposició davant del mateix òrgan que va dictar l'acte, en el termini d'un mes, de conformitat amb els articles 123 i 124 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques. Tot això sense perjudici que puga interposar-se qualsevol altre recurs dels que es preveuen en la legislació vigent.

València, 1 de desembre de 2021.– La consellera de Sanitat Universal i Salut Pública: Ana Barceló Chico.

La presente resolución pone fin a la vía administrativa pudiendo interponerse recurso contencioso-administrativo en el plazo de dos meses, contados desde el día siguiente al de su notificación, ante la Sala de lo Contencioso-Administrativo del Tribunal Superior de Justicia de la Comunitat Valenciana, de acuerdo con lo establecido en los artículos 10.1 y 46.1 de la Ley 29/1998, de 13 de julio, reguladora de la jurisdicción contencioso-administrativa, o recurso potestativo de reposición ante el mismo órgano que dictó el acto, en el plazo de un mes, de conformidad con los artículos 123 y 124 de la Ley 39/2015, de 1 de octubre, del procedimiento administrativo común de las administraciones públicas. Todo ello sin perjuicio de que pueda interponerse cualquier otro recurso de los previstos en la legislación vigente.

València, 1 de diciembre de 2021.– La consellera de Sanidad Universal y Salud Pública: Ana Barceló Chico.